

зание за телото, против издайство и противона-
родна постъпка. За своята задача Левски „прибягвал
до мотиви от религиозно естество, мотиви полити-
чески и мотиви общественно-стопански. Той е дъл-
бокомислен революционер. Човешката съвест и
и разума за него са добри сили, върху които трябва
да се действа с морални средства. Той не
обещава ни служби, ни богатство на сътрудниците
си, когато България се освободи.

Изправност. — В целия период на „службата
си Левски се е поддържал от приятели и народни по-
даяния, но той никога не е злоупотребил. Още от
малък той страдал от стомах. Затова бил злюбя,
сух и лек. Живеел скромно, оскъдно, необлечен,
незадоволен. Той изпъква със своето отшелниче-
ство между разните революционери, наши и чужди.
Той е едничък, който здраво разбирал, че всяка ра-
бота трябва да има морална основа, че съдбоносния
порок на общите работи е злоупотребата с народ-
ните средства¹⁾. Той трепери над народната пара;
грижи се да се издават редовно квитанции, да се
записва всичко получено по книгите и да се упо-
требя на място и за полза. Като се оправдава
пред приятели от клеветите и интригите на Д.
Общи и други, Левски говори: „вие, които толкова
време сте в работ: с мене, давали сте ми и пари,

¹⁾ Намерено е от Левски ръчно тевтерче за прихо-
дите и разходите. В разходите впостола бил толкова точен,
щото записвал и кафетата, които някога си поръчвал.